

سلام مدرسه! ما آمدیم روبات‌های درسخوان

در ارتباط باشند تا مسأله‌ها به حداقل برسد. تأثیرپذیری همسالان از همدیگر نکته مهمی است. گاهی بعضی از بچه‌ها را غیرقابل کنترل می‌کند. حس می‌کنم بیشتر بچه‌هایی اینطور می‌شوند که در خانواده کمتر بهشان اهمیت داده می‌شود، کمتر ازشان نظر خواهی می‌شود، بچه‌هایی که در خانه هم صحبت ندارند یا جدی گرفته نمی‌شوند، عزت نفس پایین تری دارند و افت تحصیلی پیدا می‌کنند. بچه‌های ما نباید در تیم شدن نابلد بمانند، نباید در کار تیمی ضعیف باشند. روی اینها کار کنیم خیلی جلو می‌افتیم.

کمک مالی به مدارس دولتی

اعظم مادر سه فرزند است و معلم می‌گوید آرزویش این است که امسال بچه‌های دانش آموز دیگر طعم و ترس مسمومیت نداشته باشند، روزهای درسی شان به شادی و بدون مرضی بگذرد. اصلی ترین انتخاب ما برای مدرسه این بود که بچه‌ها تبدیل به روبات نشوند، روبات‌هایی که صرفاً درسخوان باشند و تعامل اجتماعی و رفتار مناسب را یاد نگرفته باشند. با توجه به کیفیت فیزیکی مدرسه دولتی که نزدیک خانه‌مان بود، شرایط کلاس‌ها، محوطه بازی و سطح آموزشی که معلمان قراست داشته باشند، نگاه مدیر

که با همین معدل قرار است به مدارس متوسطه دوم پذیرش بشوند و چقدر ناعدالتی در حق بچه‌هایی که دولتی درس می‌خوانند و خودشان نمره کسب می‌کنند می‌شود. با همه اینها وقتی فرزند من دو سال بعد خواهد به مدرسه برود، حتماً سعی می‌کنم او را به مدرسه دولتی عالی و مطرحی بفرستم. اگر از جنبه دیگری هم بخواهیم نگاه کنیم، مدرسه دولتی فرصت نقد و بحث را برای بچه‌ها بیشتر باز می‌کند. یعنی دانش آموز با مسائلی روبه‌رو می‌شود که برایش سؤال ایجاد می‌کند و به دنبال جوابش می‌رود اما کاش شرایط و امکانات کافی برای کارهای گروهی و پژوهشی جذاب بیشتری در مدارس دولتی هم وجود داشت.

کاش خانواده‌ها وقتی بچه‌ها را به مدرسه می‌فرستند با مشاور یا روانشناس هم

کاش همیشه با مشاور فرزندمان در ارتباط بمانیم

زهره که خودش معلم است می‌گوید: من هم مدرسه دولتی تدریس کردم و هم غیرانتفاعی. از یک جهت‌هایی غیرانتفاعی را می‌پسندم و از جهت‌هایی دولتی. در مدارس غیرانتفاعی قطعاً رسیدگی بیشتر است، یعنی امکانات و تجهیزات نسبتاً بهتری در اختیار بچه‌ها قرار دارد اما در مدرسه‌ای که من معلم بودم، به طرز وحشتناکی نمره مفت به دانش آموز می‌دادند. چون خانواده هم انتظار معدل بالا را دارد، بارها سر جلسه امتحان دیدم که معاونین جواب‌ها را برای بچه‌ها می‌خوانند و آنها می‌نوشتند. خصوصاً پایه نهم

سمیه ملاطبار نویسنده

رفتن هیچ وقت تمام نشد، دعا کنیم تاب و توان بیشتری داشته باشیم و دانسته‌هایمان هم زود ته نکشد و بتوانیم حالا حالا‌ها پای کودکانمان بایستیم. به همین دلیل پای صحبت چند پدر و مادر نشستیم که فقط غر زده باشیم، راهکارها را هم پیگیری کنیم. با هم می‌خوانیم:

برای خیلی از ما والدین، مدرسه رفتن هیچ وقت تمام نشده است. از آن اول مهری که کیف و کتاب و مداد سیاه و قرمز و دفتر برداشتیم و به مدرسه نزدیک خانه‌مان رفتیم تا الان، تقریباً هر سال به واسطه فرزندانمان سرو کارمان با مدرسه و میز و صندلی و دفتر و کلاس بوده. برای خیلی از ما مدرسه

امنیت مدرسه اهمیت ویژه داشت

سمیه می‌گوید یکی از دغدغه‌هایم برای مدرسه دختر بزرگترم فاطمه که الان دانشجوی شده، این بود که محیطش امن باشد و فکر می‌کردم این امنیت را فقط از محیط مذهبی می‌شود بگیرد. اما درباره دختر دومم ریحانه، دیگر برایم فقط مذهبی بودن محیط مهم نبود، همینکه محیط سالم و شادی باشد یا روش‌های جدیدتر آموزش بدهند کافی بود. ما از نظر فاصله مکانی، شرایط مدرسه دولتی را نداشتیم و ناچار بودیم که غیرانتفاعی را انتخاب کنیم. هیچ وقت اینطور فکر نمی‌کردیم که دولتی‌ها خوب نیستند و غیرانتفاعی‌ها ایده‌آل تر هستند، اصلاً. این موارد، نسبی هستند ولی به واسطه شغلم می‌گویم که مدارس دولتی چون معلم‌ها

کاش خانواده‌ها وقتی بچه‌ها را به مدرسه می‌فرستند با مشاور یا روانشناس هم در ارتباط باشند تا مسأله‌ها به حداقل برسند. تأثیرپذیری همسالان از همدیگر نکته مهمی است